

[Inger Gautier Schmit.]

Mand, Kaptajnen, som med bred Ryg og et stærkt Blik staar fast og solidt paa Broen under de mange forskellige Slags Vejr, som kan rejse sig, en Mand, der kender Farvandet fra aarelang Sejlads, og som navigerer kyndigt og sikkert ud fra mange Aars Kendskab til de Farer, som under Farten kunde møde Skuden.

Endelig er der ogsaa en Passager, som tilmed rejser paa første Klasse og derfor har Adgang til Kommandobroen, og som maaske i adskillige Skumringstimer ved underholdende og intelligent Samtale kan være til Oplivelse for dem, der har deres Gerning der.

Som sagt, skal der komme noget ud af Sejladsen, maa der mere Mandskab om Bord, Men een Ting kan jeg sige den højtærede Minister paa Forhaand, og det er dette, at Skibet er for tungt lastet, det ligger for dybt, og det vil uvægerligt med den Last gaa paa Grund, om ikke et eller andet bliver kastet ud, inden man stikker til Søs.

Nu siger ganske vist den højtærede Minister, at Lasten ligger, som den skal ligge, og alt er afpasset og afmaalt efter hinanden, og at der derfor ikke kan kastes noget over Bord. Men det er alligevel et Spørgsmaal, om den højtærede Minister ikke ret hurtigt skulde tage det gode Raad op i hvert Tilfælde at søge at bjerge det vigtigste, om han kunde faa Lykke dertil, selv om en Del af Stykgodset skulde gaa udenbords eller anbringes i den socialdemokratiske Frihavn, indtil bedre Skibslejlighed gives.

I dette Lovforslag er der nedlagt mange betydningsfulde og udmærkede Tanker, som jeg gerne ser omsat til Virkelighed, og som jeg ønsker Ministeren Held og Lykke til at faa bragt frelst i Land. Men der er tillige Dele af Forslaget, som jeg paa Forhaand mener vil være uigennemførlige, og som derfor, hvis Ministeren opretholder sin oprindelige Plan, ikke at ville slaa af paa noget Sted, vil komme til at hindre Gennemførelsen af Reformen, som er udmærkede, og som ogsaa vi kan ønske gennemført.

Jeg vil, som sagt, ønske den højtærede Minister Lykke til at faa det gennemført i Forslaget, som er værdifuldt. Og skulde det ikke naas i det Omfang som af Ministeren ønsket, vil jeg minde om Sandheden, der ligger i disse Ord: „Alle gode Tanker, de kan slet ikke dø, før endnu bedre Tanker er spiret af deres Frø.“ De gode Tanker vil vi arbejde med paa; og saa faar vi dog maaske alligevel alle den Glæde, at se de endnu bedre Tanker spire frem af deres Frø.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Jeg bad om en kort Bemærkning, fordi det ærede Medlem var kommet ud at sejle og havde faaet Skuden bemanded eller, rettere sagt, syntes, der var for lidt Bemanding paa den. Jeg blev ikke rigtig klar over, hvor det ærede Medlem vilde anbringe det ærede Medlem Hr. Krag, om det muligvis skulde være som Anker eller som Bøje, som Skuden kunde bindes fast til. Men eet er jeg klar over, det var, at det ærede Medlem var ude for at søge at faa sig en Plads som Kahytsjomfru. Det hører jo ogsaa til paa saadan en Skude, som skal sejle, navnlig paa en Samfundsskude. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at der bliver ingen Plads for det ærede Medlem som Kahytsjomfru; for vi kan ikke have en Kahytsjomfru paa en saadan Skude, naar vedkommende Kahytsjomfru er imod, at fattige Børn kan faa den tilstrækkelige Mælk.

Fraenkel: Der er noget ved dette Lovkompleks, vi har faaet forelagt af den højtærede Socialminister, som i høj Grad har glædet mig, og som jeg har savnet lige saa længe, jeg har været paa Rigsdagen, og som jeg haaber vil blive et Mønster for Fremtiden paa mange andre Omraader. Det er dette, at der er, hvad man kalder Syntese i det. Syntese betyder jo Sammenfatning. Men jeg forstaar ikke derved en mekanisk Sammenfatning eller Sammenstilling til en Enhed, saadan som en Brædestabel eller en Skærvebunke kan være det. Jeg forstaar endogsaa noget mere inderligt end det, man kunde faa ud af en kemisk Forbindelse. Jeg forstaar derved, at det skal blive Kød og Blod, at det skal være geunemtrængt af en bestemt Aand, at det skal løftes op til en Organisme eller i det mindste til et Organ, som hører til en større Organisme.

Det er netop dette sidste, der er det karakteristiske for Lovforslaget som Helhed, og dette er jo et Synspunkt, der er uundværligt for al Lovgivning af Betydning, ikke mindst for al økonomisk Lovgivning. Og at det har været anlagt saaledes af den højtærede Socialminister med fuld Bevidsthed, ser jeg af en af hans Udtalelser i Slutningen af hans første Foredrag — det findes Sp. 874.

„Forslaget“, siger han, „er selvfølge-